

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 52

Събота, 29 април 1972 г.

(3172)

Цена 2 стотинки

Год. XXIX

Пантелей Качев
— носител на
орден „Георги
Димитров“

Пред Деня на междина родната солидарност на трудещите се жители на Свищов с радост посрещнаха новината за награда даването на Пантелей Качев, директор на промишления клон за строителни изделия „Георги Терзиев“ с орден „Георги Димитров“.

Победата на Девети септември го заварва като при станищен работник. Със своята трудова и обществена дейност той спечелва до верието на своите съграждани. Работи като зам. председател на градския народен съвет, организационен работник в бившия околийски партийен комитет, секретар на градския партийен комитет, директор на новия граден клона на БКП — навсякъде той с еднакво се бори за развитието и творчеството изпълнява възложените му задачи. Скротен и отзивчив към нуждите на трудовите хора и в този тържествен момент той сподели:

— Високата награда „при емат не само като лична, а като награда за колективна работа, за колективна работа на предприятелите, за неговите усилия да произведем да висококачествена продукция, да изпълняваме образователно-просветни задачи.

Съби ПРОКОПИЕВ

**Активна намеса
за получаване
на нормални
добиви грозде**

Частичното или значително измръзване на лозята в различните райони на окръга поставя пред една голяма въпросителна получаването на нормални добиви от грозде през тази година. Сегашното развитие на лозарската наука и чедната практика обаче дават възможност да се намесят в подбуждането и регулирането на плодотворността възможности на тази култура. В тази именно връзка Окръжният народен съвет — управление „Земеделско“ организира в четвъртък съвещание в с. Кулина с главните агрономи на АПК, ТКЗС и ДЗС и с агрономите по растениевъдство.

Старши научният сътрудник К. Магрисов от Института по лозарство и винарство в Плевен изясни нуждата и начините за прилагане на тези операции върху лозовите растения, а старши научният сътрудник Емил Райков се спира на необходимостта от активна намеса на растениевъдната защита за опазване на гроздовата реколта. Секретарят на Окръжния комитет на БКП Енчо Енчев говори за не посредствените задачи, които трябва да се изпълняват в селското стопанство.

След това в лозовите насаждения на Кулина и Сашево бяха проведени практически демонстрации.

(Соб. инф.)

СЕДМИЧНАТА ПРОГРАМА — ЗА ПЕТ ДНИ!

Бригада „Орлин“ откликна на призива

Това стана в сряда на общо събрание за отчитане на резултатите от съвещанието през първото тримесечие. Сред дванадесетте бригади те заеха първо място със средно изпълнение на трудовите норми 116.58 на сто. Пред целия колектив на фабрика „Деню Георгиев“ — Велико Търново бригада „Орлин“ откликна на призива на Петър Брайков и обеща да изпълнява седмичната производствена програма за пет дни, да произведе само висококачествена продукция и да приеме машините на социалистическо съхранение. Ако за останалите присъстващи на събранията тази високотемпературна проява дойде все пак като изненада, тридесетте бяха обзидели по чина и своите възможности. Вече няколко дни шивачките живеяха с тези мисли, възнавяха се от взетото решение.

От какво бе подклаждан ентусиазмът на бригадата? Естествено от заетото първенство. Но то не е нещо ново, Сплотени, единни, живеещи и работещи в разбирателство, създали добра организация на труда, „орлици“ от години са най-честите носители на преходното червено знаме. Само миналата година през три тримесечия бяха първенци. Винаги са служили за пример със съзнателната си, високопроизводителна и висококачествена работа. Наред с олитните, дългогодишните производственици има и доста на брой млади. Та половината от състава е комсомолски. И макар че обикновено им възлагат дребносерийни и трудни за изпълнение модели, шивачките от втора бригада никога не се посрамват. През първото тримесечие Милка Петрова постигна средно изпълнение на трудовите норми 172 на сто, Донка Тодорова —

152 на сто, Ценка Павлова — 145 на сто, Ценка Малчева — 133 на сто. Много трудолюбив и добър член на колектива е и сравнително по-възрастната Недялка Драголова, която за тримесечието има 118 на сто изпълнение на трудовите норми.

Посетих бригадата на другия ден след като се бе присъединила към призива на Петър Брайков. И не само от разговора с бригадирката Пенка Иванова и профгрупора Ценка Малчева почувствах увереността, че дадената дума няма да отиде напразно. Това потвърждаваха и всички работници с усмихнатите си лица, със старанието, което влагяха в работата. Хубава е амбицията им да не отстъпят от целите редци. И ако средствата от награди те през миналата година употребиха за екскурзия в страната, желанието и стремежът е тази година да отидат на екскурзия в чужбина. При този темен ентусиазъм едва ли има място за съмнение, че мечтата няма да бъде осъществена.

Н. РУСЕВ

Активната работа на комсомолските комитети по разясняването на призива на знатния варненски стругар Петър Брайков вече дава своите положителни резултати. С всички изминат ден се увеличават младежите и младежките производствени единици, които поемат обещания да работят по този начин. Във Велико-търновската градска организация първи са 14 комсомолци от Завода за телефонни електроинженерии. Обещания са поели и младежи от Фабриката за преработка на пластмаси, фабрика „Етер“ и завод „Победа“. Досега във Велико Търново 50 младежи изпълняват седмичната си производствена програма за пет дни.

В Завода за телефонни електроинженерии комсомолците Иван Гергинов и Христо Янков през първата седмица са изпълнили обещанието си 146 на сто, Хараламби Романов — 116 на сто и Стефан Саров — 115 на сто.

Стремежът на комсомолските комитети е да помогнат тази инициатива да се подхване от повече младежки производствени единици, да завладеят цели колективи. Починът да се превърне в младежко движение, което ще даде възможност да се изяви най-ярко комсомолският дял в осяществяване на главната стратегическа задача през шестата петилетка — рязко повишаване на обществената производителност на труда. Вече е трасиран пътът, който води към тази цел.

Емилия ГУГОВА

Окръгът — национален първенец по разширяването на комплексната механизация

За постигнати високи производствени успехи в социалистическото съревнование в селското стопанство през 1972 г. колегиятът на Министерството на земеделието и хранителната промишленост и Бюро на ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост присъди

ПЪРВА НАГРАДА за разширяване на комплексната механизация на Велико-търновски окръг — 2000 лева и четири екскурзии в чужбина.

Окръгът е внедрил комплексна механизация през 1971 г. — на 1 076 940 дека, което е с 8,3 на сто повече в сравнение с 1970 г. Средно на един механизатор и кооператор, включени в бригадите за комплексна механизация, се падат по 24070 лева продукция и по 618,5 дека площ.

НАГРАДЕНИ ПЪРВЕНЦИ

Държавният съвет на НРБ е издал указ, с който по случай Деня на междина родната солидарност на трудещите се — Първи май за постигнати високи производствени успехи в социалистическото съревнование награждава с ордени и медали изтъкнати първенци в производството. От Велико-търновски окръг са удостоени:

— с. Полски Сеновец: Иванка Маринова Недялкова, началник-смяна — шивачка във фабрика „Деню Георгиев“ — Велико Търново; Петър Стоянов Христо; председател на ТКЗС — с. Козлово; Иванка Дончева Ангелова, медицинска сестра в Хирургическо отделение на Районна болница — Павликени; инж. Георги Борисов Георгиев, заместник-директор по производствени въпроси в Завода за телефонни електроинженерии — Велико Търново; Драгомир Иванов Сарачев, ръководител на ревизорска смяна във вагонен район — Горна Оряховица; Тодор Йоргов Събчев, началник на цех в ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица; Стефан Димитров Стефанов, завеждащ асортиментна база в керамичния завод „Мизия“ — Горна Оряховица; Иван Тодоров Генов, рабботник-циркуляр в ДДЗ „Елба“ — Елена; Иван Цонев Хаджиев, групов майстор във вакуумния цех на консервната фабрика „Мизия“ в Полски Тръмбеш.

(В един от следващите броеве на вестника ще публикуваме имената и на останалите наградени първенци).

На обект „Сушене на позидно влакно“ към Химическия комбинат край Свищов сложната японска техника се монтира от комсомолската бригада на Никола Тодоров. Създадената отлична организация ще позволи с 25—30 дни преди срока да се монтират машините.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

ТРЕТАТА СЕСИЯ НА ШЕСТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Д-р Владимир Бонев — председател на Народното събрание ● Д-р Георги Трайков — първи заместник-председател на Държавния съвет.

В четвъртък продължи своята работа Третата сесия на Шестото Народно събрание. По предложение на ръководството на парламентарните групи на БКП и БЗНС за председател на Народното събрание бе избран д-р Владимир Бонев. Във връзка с преместването на друга работа бяха освободени зам.-председателите на Народното събрание Роза Коритарова и Георги Кулишев. За първи зам.-председател на Народно събрание бе избран Милко Тарабанов и за зам.-председател Николай Георгиев.

След това новозабранят председател на Народното събрание д-р Владимир Бонев пое ръководството на заседанието. Той прочете предложението на председател на Държавния съвет д-р Тодор Живков за промяна в състава на Държавния съ-

вет. За първи зам.-председател на Държавния съвет бе избран д-р Георги Трайков. След това сесията заслуша и одобри отчета за дейността на правителството, на правен от председателя на Министерския съвет Станко Тодоров.

Сесията прие законопроект за изменение и допълнение на авторското право, Закона за научните степени и научните звания, Закона за условията и реда за отзоваване на народните представители и съветниците. На мястото на освободения Зафир Русков Златаров за член-съдия на Върховния съд бе избран Дечо Димитров Яков, досегашен председател на окръжния съд в Търговище.

С това дневният ред на Третата сесия на Народното събрание бе изчерпан и за седиането бе закрито.

Тържествен първомайски концерт

Снощи в салона на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново се състоя тържественият първомайски концерт, организиран от Окръжния и градския комитет на БКП, Окръжния съвет на Българските професионални съюзи и Окръжния и градския народен съвет.

В своето приветствено сло-

во председателят на Окръжния съвет на Българските професионални съюзи Иван Златев говори за Деня на междина родната солидарност на трудещите се — Първи май. Празникът тази година каза той — съпада с 90-годишнината от рождението на Георги Димитров и затова той е още по-радостен и светъл.

Трудещите се от окръга с творчески устрем и вдъхновение достойно осъществяват задачите на шестата петилетка.

Другият Златев обяви и списъка на удостоените от Държавния съвет със звания, ордени и медали изтъкнати първенци в производството.

В големия празничен концерт взеха участие артисти от музикалния театър „Стефан Мавродиев“ и оркестър „Дружба“ при ансамбъла на БНА — София, мъжкия хор при завод „Ивайло“ — Велико Търново, битовият оркестър при Дома на транспортните работници — Горна Оряховица, женският народен хор при читалище „Искра“ — Велико Търново, естрадния състав „Янтар“ и танцовият състав „Победа“ при Профсоюзния дом на културата във Велико Търново.

(Соб. инф.)

Родолубива проява на запасните офицери

Вчера комитетът за запасни офицери, градският народен съвет и Военното окръжие организираха трудов ден за водоснабдяване на красивата местност Кенлиф край Велико Търново.

В трудовата акция участваха около 400 запасни офицери, които проявиха високо чувство за отговорност и прокопаха определени терени.

След работата полковник Трифон Капитанов, началник на Военното окръжие, прочете за поведението на Министъра на Народната отбрана, с който 130 запасни офицери се повишават в по-горно звание. Участниците в трудовата акция

бяха поздравени от заместник-председателя на градския народен съвет Стефан Цонев за тяхната родолубива проява.

Интересно е да се отбележи, че при изкопите запасният капитан Любомир Иванов попада на човешки скелет. Дошлите веднага на мястото работници от Окръжния исторически музей Атанас Попов и Йордан Алек-сандров, които са специалисти по нововъзникващи археологически находки, характерни за Втората българска държава. Освен това на гробовете са открити и изправени плочки с надписи — типичен момент при средновековните погребения. Загаса са открити, пет скелета.

Илия МАНЕВ

Хора от златния фонд

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ

Помниш ли началото, Данчо? Началото на твоето председателстване. Саркастичните полуусмивки и съмнението в много очи. Хората не можаха да проумеят този скок от тухларския трап до председателската маса...

Скоро коварните връхчета на недоверие започнаха да надничат сред кълновете на новото. Трябваше добър стопанин да се справи с тях. Партията се спира на теб, на човека, чиято ръце бяха изсекли тухлите за първия обор на стопанството.

Сега, след толкова години, това ти се струва трудна, много трудна задача. И ти наистина не е била лека, но тогава просто не си имал време да се замислиш над трудностите, трябваше да ги преодоляваш. С много тичане, с много безсъпни нощи, от които извад сребърни те нишки в косата. За много неща трябваше да мислиш тогава, да отсъдиш строго, но справедливо. Първият „репресира“ от тебе бе собствената ти жена. Когато ти влезе в стаята с табелка „Председател“, тя излезе от канцеларията, където работеше дотогава, и тръгна с мошката като редовен кооператор. Никой не можеше да каже вче: „Председателят креси жена си чиновника“. Хората и това гледаха и можаха да кажат тези думи, нали ръководителят трябваше да бъде за пример. Не те познаваха още както трябва, дори никой не си помисляше, че прах искаш да хвърлиш в очите им.

Можеше да помисли така някой, и да каже можеше, но тогава. Кълбото на дните се навиваше и моравчани за почнаха да виждат как стават много неща, за които, като им разправяха на събранията, мислеха, че ги поднасят. Язвирни пражихте тогава в Моравя, на национални първенци станяхте по производството на шевко. Покрай добрата дума случваше се и да нахокаш някого, да накажеш, но възпре-

ки това хората почнаха да казват: „Нашият Данчо!“ Техният Данчо, който стана пред управителния съвет и каза:

— Възнаграждението ми като председател е голямо, гласувайте ми по-малка заплата...

Тези, които не те познават, ще си помислят — пре сторена скромност. Защото няма да знаат, че когато всички получиха царевича наднормено, като премия, председателят се отказва от неговата в полза на стопанството...

Знаеш ли какво ми каза един от твоите кооператори: — В нашето село най-лесно се намира канцеларията на председателя. Сутринта светва най-рано, вечер угасва последна...

И наистина канцеларията се намира лесно, но теб да открие човек е цяло приключение. Да можеше един мой колега, който умее да разговаря с „Балкан“-чета, да разпита и твоето...

Все си мисля, че ако съм агроном, зоотехник, изобищо специалист или дори кооператор в твоето стопанство, едва ли ще мога да спра, да пропусна нещо. Просто ти няма да позволиш това. Един писател казва, че ако

не напишел 1000 думи на ден, смятал за грях да се докосне до хляба си. Ти навярно смяташ така, ако не обиколиш всички блокове, където работят моравчани.

Веднъж, докато те чаках пред стопанството, дойдох и хора от окръга.

— Председателят ви къде е? — питат.

— По полето.

— А къде точно? — направила опит да се конкретизираш. И знаеш ли какво им отговори твоят човек?

— Навсякъде!

И защото си навсякъде ти е лесно да говориш за стопанството, за хората. Познавам много от тези хора. Знаем, че Недялко Василев е първенец на краевефермата и средната млечност от фуража на крава е най-висока в окръга, знаем, че вие един от първите внедрихте комплексната механизация, че през 1971 година постигнахте най-висок чист доход от декар обработваема земя. Слушал съм те много пъти да казваш, че всички се дължи на изключителното трудолюбие на хората от Моравя и Делянови. Но никога не казвах какво даде ти, като комунист, като председател, като човек...

Такива като теб рядко се изкачват на увенчания с лаври връх. Не че нямат воля, трудолюбие, данини. Напротив, дори имат в излизък, но вместо да мислят за собственото си благополучие и кариера, се развалят докрай и се товатят с хиляди задължения, много от които са на тези около тях. Хората, обикновените хора, които ни заобикалят, разбират това и ти имаш тяхната подкрепа, тяхното доверие. Зато ва и когато ти откажа да говориш за себе си, те ми разказаха толкова неща за тебе. И в тяхното „Нашият Данчо“ е най-голямата ти награда!

Николай ТОМОВ
Димитър ИОЦОВ

Хора, с които се гордеем

ЖИВОТ СРЕД ВЪЗРИВОВЕ

Спуснахме се по стръмните стълби и след няколко минути навлязохме под полутъмния свод на първия тунел. Почувствахме подземен хлад и някакъв шум от със-кане, който резонираше в ма-сивните бетонни стени и ни-караше да викаме, вместо да-говорим.

Под краката ни се разсти-лаше сива размекната глина, а пред нас, където зееше гра-мадиният отвор на тунел „Вел-чова завера“, в древния град-се виждаше пробивна машин-на, забавляваща от силните-на няколко строители.

— Хей, момчета... Върви-те работата?

— Върви, върви...

— Ами къде е бригадирът-ви? Каадири ли се казва той?

— Бай Каадири Беадиров. Тук амн, къде?

Един от силетите се раз-мърда при машината и бава-но тръгна към отвора на ту-нела. Срещнахме се очи сре-щу очи, но това бе среща в-размекната глина, под ма-сивните недра на пробития-хълм, от стените на който-шуртеше вода, среща, обла-даща от някакво строително-напрежение.

За пръв път говорех с бри-гадира на миньорите Каа-дири Беадиров. Той имаше свет-ли очи, почти мургаво лице, ма-сивна, но подвижна фигура. Гласът му бе дрезгав от-дългите години подземна ра-бота. Бригадирът говореше-просто, но убедително.

Присяхме се двайсет го-дини назад, когато се разби-ваха скалите в коритото на-рѣка Росица. Сред стотиците-възторжени строители на-едни от първите язовири бе-дошъл и той, Каадири, от ед-но далечно село. Денонощ-ните гърмежи разтърсваха-дефилето на Росица. И през-краките мигове на тишина-се чуваше бученето на реката,-която строителите бяха ре-шили да обуздават. Не се мис-ляше тук за сън и почивка.

Идваше понякога краткият-сън, но сън сред грехота-на бомбите, настръхнал, не-спокоен. Растеше строежът-на огромната стена ден след-ден. И самият Каадири Беа-

диров, дошъл от далечното-село, работеше неспокойно,-сърцато, защото виждаше ви-сотата на това, което расте-ше пред очите му. Обуздава-та река вече мъчеше покоре-на. И в минутите на почив-ка строителите отпускаха из-морени ръце и гледаха с уми-лене картината, която се из-дигаше пред очите им: огром-ната язовирна стена, блесна-лото под слънцето езеро и-морето от зеленина, сред ко-ето мъчеха сивите, древни-скали на дефилето.

Всичко това е история. Ос-танал е споменът за първи-те години, когато се разбива-ха скалите на Росица. Без-диров няма да забрави ни-кога тези години, защото там-се е облягал за пръв път с-твърдата гръд на земята.

— Никога няма да забора-вя „Иванковец“ — казва Ка-адири. — Каква работа пада-ше тогав... Кой ти мислеше-за друго, освен да разбива-ме камъка...

— Имаш ли някакъв опит-на миньор от друго място?

— Ами... Какъв опит?... Там достъпих като общ ра-ботник. Тъй вървя няколко-месеца, защото хората не-си избираха работата. Всич-ки работеха от сутрин до-вечер и нощем, каквото има-ше да се работи. А после-станах бригадир, моята бри-гада стоеше начело в произ-водството на каменни блоко-ве за язовирната стена.

— А после ходил ли си да-го видиш?

— Много пъти. Сега там-е море, дълго повече от де-сет километра.

— А след язовира на Ро-сица?

— Хм... Каадири се за-мисля. — На много нацио-нални обекти: Баташки вод-нослов път, язовир „Кърд-жали“, каскадата „Доспат“ и оттам тук... Двайсет и-две години имам миньорска-работа под земята. И мом-четата ми започнаха работа-на такива строежи. Муста-фа и „Мехмед са шофьори-тук, а Осман е още войник-тук. — Как върви сега тук?

— Трудно ли върви работата?

— Абе, не е трудно, ама

С МНОГО ОБИЧ И ВДЪХНОВЕНИЕ

Пред 90-годишнината от рождението на Георги Димитров в Свищов
• Най-яркият израз на трудещите се към безсмъртното дело на незабрав-ния Георги Димитров

С много ентузиазъм и-дръзновение са изпълнени-дните пред 90-годишнината-от рождението на Георги Ди-митров в Свищов. Трудещи-те се — комунисти, комсо-молци и безпартийни — ще-посрещнат тази забележител-на годишнина с високи тру-дови успехи.

По предприятия и учреж-дения, на видни места в гра-да и в съставните села са

уредени къртове за Георги-Димитров, поставени са кон-кретни и целенасочени лозун-ги.

Организиран се и други-масови инициативи. В пар-тийните и профсъюзните уче-бни звена се изнасят бесе-ди за живота и делото на-Георги Димитров, разкрива-се неговият обаятелен об-раз на революционер, ръко-водител и човек. Провежда-се профсъюзни викторини, състояха се отчественофрон-товски седенки и викторини, в които отново засия обая-телният образ на героя от-Лайпциг, на създателя на-най-масовата организация на-трудещите се — Отечестве-ния фронт.

Ползени са инициативите-и на свищовската комсомол-ска организация. Интересно-премина обшотградското мла-дежко състезание. „Гордея-се, че съм син на българската-работническа класа“. Неза-бравима, възбуждаща бе сре-щата на комсомолците от-Техникума по индустриална-химия с другаря Марин Бан-сиев — първия секретар на-Георги Димитров след за-вършането му в България-през 1945 година. Той раз-каза интересни спомени за-обикновеното всекидневие на-Георги Димитров, за онези-дрезни на пръв поглед неща,

от които видният деец на ме-ждународното комунистичес-ко и работническо движение е-обобщавал великото, гениал-ното.

Йордан ВАСИЛЕВ

РЕЗОНАНСЪТ НА БОМБИТЕ

Нови бурни протести в целия свят против агресорите • Тясно препли-тане на антивоенното движение с борбата за политически, икономически и со-циални придобивки

На един път вътрешни-и външнополитическите-ходове на Белия дом са хвър-ляли в тревога и са възму-щавали американската обще-ственост. И сега Вашингтон-ските политически и военни-стратези започнаха пролетта-на новото десетилетие с нови-брутални и безразсъдни дей-ствия на агресивната си по-литика и с нова вълна на-обществено порицание и гнев-ни протести.

Варварските бомбардиро-вки на американската ави-ация над гъсто населени гра-дове на ДРВ послужиха ка-то взривно вещество за въз-пламеняване на нови бурни-протести в целия свят и в-САЩ против агресорите. По-литически и обществени дей-сти, конгресмени и сенатори,-учебни и работнически изрази-ха своята тревога и недовол-ство. Сенаторът Едмън Мъс-ки внесе в Сената резолюция-за изабавно спиране на во-енните действия срещу ДРВ-и изтегляне на американски-те войски от Южен Виет-нам, сенаторът Дж. Макф-ърн нарече бомбардировки-та над Ханой и Хайфон „без-разсъдни, опасни и глупа-ви“, бившият вицепрезидент-Хюбърт Хъмфри отправи апел-към правителството да пре-крати пиратската война. 62-ма сенатори и членове на-Конгреса поискаха от прези-дента да даде сматка пред-американския народ за пре-стъпните си действия срещу-вьетнамския народ. Израз-на растящо недоволство бе-ше и внесеното в Конгреса

предложение да се порицае-президентът Никсън. „Бом-бардирането на Ханой и Хай-фон ще влезе в историята ка-то едно от най-безогледните-агресивни действия, извърше-но срещу невинни хора; Лъ-жите на Никсън и фалши-вите му обещания, че ще-прекрати войната във-Виетнам сега са изли-зат наяве с цялата си под-лост“ — се казва в деклара-ция на няколко антивоенни-организации. Профсъюзни дей-ци, жещки, младежки и дру-ги организации, бели и чер-ни, работници и служители,-жени и младежки гневно осъ-ждат разширяването на вой-ната и връщането ѝ в четири-годишния назад кърмасиран-бомбардировки над ДРВ. Те-настояват за незабавното ѝ-прекратяване.

С особена сила се разгръ-ща антивоенното движение-сред американските студенти. Рухването на обещанията на-президента, че ще осигури-„мир за цяло поколение“, ед-ностранично прекъсване на-парижките преговори и бом-бардирането на Ханой и Хай-фон засилиха съпротивата-срещу войната и милитариз-ацията в американските вис-ши учебни заведения. Обект-на студентското негодувание-са институтите и центровете, свързани с военно-промишле-ния комплекс. Студенти на-наддуха центровете за между-народни изследвания при-Хардварския и Колумбийския-университет.

Антиправителствените на

строения бяха изразени яр-ко и в стачките на студенти-те от университетите в Мер-фърд и Мерленд и други-университетски центрове. Обя-вената общонационална 24-часова стачка на студентите-и учащите се в кулминацион-ната точка на студентския-протест.

Профсъюзните организа-ции, организациите на бивши-те военнослужещи във Виет-нам и други се отзовават на-призива на Американската-компания за всеобщ протест-против правителствената по-литика на разширяване на а-гресията и подготвят протест-ни митинги и демонстрации.

Протестните антивоенни ак-ции, както и всички други-форми на борба против аге-сивната политика и управля-ващата върхушка, говорят за-растящото недоволство, за вс-по-тясното преплитане на ан-тивоенното движение с бор-бата на трудещите се против-настъпването и грабежа на-военните монополи, против-расизма и горчивите иконо-мически и социални последи-ци от престъпната война. Все по-силен и изразителен-става антивоенният резонанс-на бомбити, които американ-ският империализъм хвърля-срещу вьетнамския и други-те индокитайски народи. Все-повече американци осъзнават, че борбата против войната-и милитаризма е и борба за-политически, икономически-и социални придобивки.

Д. КАЛЧЕВ

ТАКА СЕ РАЖДАШЕ НОВАТА ДЪРЖАВА

4. Организационните работници

Връщайки се мислено 27—28 години назад, ние често-си задаваме въпросите: Как-тогавашните организационни-работници успяваха да се-справят с толкова тежки и-отговорни задачи? Какви ма-тоди и форми прилагаша в-своята работа?

Например в апарата на-Околийския комитет на Оте-чествения фронт имаше само-3—4 платени работници. И-все пак те намираха време-и сили да създават образцо-ва организация в работата, ежедневно да излизат в око-лията и късно през нощта, наведени над масата, стара-телно и задълбочено да че-гат.

Тогава изобщо много се че-геше.

Където и да отиваха орга-низационните работници, чан-тите им бяха препълнени с-книги. Книги в чантите, кни-ги по масите, книги под въз-главниците — навсякъде кни-ги.

С една трудно утोलима-жажда хората четяха класи-ците на марксизма-лениниз-ма и търсеха отговор на на-болените въпроси в областта-на теорията и практиката. И-трябваше да се признае: зна-чителен брой организацион-ни работници удивително бър-зо израснаха и, както се каз-ваше тогава, „подковаха се“ политически.

Сега условията са съвръше-но други.

Но в своя период обшестве-но-политическата литература-беше крайно оскъдна. Пър-вите издания след 9. IX. 1944 година на трудове от-Маркс, Енгелс, Ленин, Ста-лин, Димитров буквално се-разграбиха и далеч не мо-жеха да задоволят жаждите-за знания хора.

Неутолима жажда за зна-ния, огромен ентузиазъм, дълбока и непоколебима вяра-в правото дело на Партията, железна дисциплина, къртов-ска работа — ето характер-ните черти на тогавашните-организационни работници от-партийния, отчественофрон-товския и ремсов апарат.

Неведнъж е говорено за го-лемия авторитет на нашата-партия и за нейните органи-по места.

Останалите отчествено-фронтovski партии знаеха то-на и добре разбираха, че без-първоначално указания на Пар-тията е все едно да вървиш-слепешката напред.

Така беще и в Околийския-комитет на Отечествения-фронт. От 9 септември до-края на декември 1944 годи-на бюрото имаше следния-състав: инж. Гено Жулев —-комунист, Петър Георгиев —-комунист; Антон Ангелов —-комунист; Атанас Добревски —-земеделец; Иван Геневски —-земеделец; Димитър Ма-ринов — социалдемократ; Петър Карачоров — безпар-тийен; д-р Гатю Умников —-безпартийен.

От 1 януари 1945 година-бяха привлечени още пред-ставители на БЗНС, социал-демократите и един зеняр. Следователно в състава на-бюрото имаше само трима ко-мунисти. Но те тежеха и тях-ното участие в работата на-бюрото винаги имаше реша-ващо значение. Въпросите се-обсъждаха колективно и де-мократично, но в края на-краищата мнението на кому-нистите винаги натежаваше-обикновено единодушно се-подкрепяше от другите чле-нове.

И как нямаше да се подкре-пя!

Аз винаги участвах в за-седанията на бюрото като ад-министративен секретар, а-след това и като зав. отдел-„Агитация и пропаганда“.

Никога няма да забравя

логичните и дълбоко аргумен-тирани изказвания на кому-нистите и оная последовател-на и принципа линия, която-прокарваха. Така те израства-ха в очите на съюзниците и-заслужено се ползуваха с го-лямо доверие.

Д-р Гатю Умников — чо-век с атлетическа фигура —-след едно важно и продължи-телно заседание заяви пред-всички:

— Да са живи комунисти-те! Без тях нашите заседания-ще причинят на манджа без-сол.

С дългогодишния си револю-ционен опит и със солидни-те си теоретически познания-в областта на марксизма-ле-нинизма комунистите допри-несоха твърде много в бюро-то на комитетта да се устано-ви спокойна и творческа ат-мосфера.

През септември-декември-1944 година беше трудно, из-ключително трудно. Трябваше-да се мобилизират всички-човешки и икономически ре-сурси за победоносно участ-ие във войната срещу фаши-стка Германия; трябваше да-се възстановява ограбеното-и похабено от фашизма на-родно стопанство; трябваше-да се прочиства от фашистки-и корумпирани елементи це-лият държавен апарат. Зада-чи, тежки и отговорни, изиск-ващи страотно напрежение-на волята, железни нерви и-умение да реагираш и незаба-вно да откликваш на постоя-нно изменящите се условия.

Околийският комитет на-Отечествения фронт с чест-изпълняваше тия задачи, за-щото комунистите сумяваха-да сплотят членовете на бю-рото и тактично да превъз-могат дребните разногласия, които понякога възникваха. Тия разногласия бяха естест-вени и неизбежни. За пръв- път около заседателната маса-седяха заедно комунисти, зе-мелци, социалдемократи, зеняри и безпартийни. Те бя-ха обединени от една голя-ма обща задача: да утвър-дят властта на Отечестве-ния фронт. И именно в име-то на тая задача Околийски-ят комитет действуваше като-сплотен и единен колектив. И-тук искаме да припомним ду-мните на стария и уважаван-отчественофронтовец Дими-тр Маринов:

— Когато седим рамо до-рамо с другарите комунисти, ние виждаме по-ясно и дей-ствуваме по-уверено...

И нещо друго: Околийският-комитет на Отечествения-фронт беше подпомаган от го-лям брой доброволни сътруд-ници, които вършеха сериозна-работа без никакво възнагра-ждение, а по-много от тях пъ-туваха по селата пеша като-свищански апостоли.

Дядо Анчо Тачев от Руса-ля беше наш сътрудник за-Самоводския район. Когато-му предложихме пътни и дне-вни пари, той махна с ръка-и каза:

— Нещо нищо. Дайте ми-само два чифта цървули.

Нашите хора конфискуваха-критични стоки и продукти, съ-бихаха помощи за фронта, а-сами не донявяха, сами бя-ха недооблечени.

Веднаж ремисии докара-ха от Полски Тъмбеш 4—5-карци с продукти за семей-ствата на фронтващи. Мла-дежите бяха изгладени, ко-вълци, но никой не е помис-лял да посегне към пълните-кошници и сандъци, за да-уталожи глада.

С такива беззаветно преда-дани и самоотвержени орга-низационни работници и съ-трудници действително се по-стигаха и големи дела.

Вълчо САРИЕВ

Фабрика „Текстил“ — Елена

СТОПАНСКОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМ-СОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

п о з д р а в я в а т

по случай

ПЪРВИ МАЙ

Деня на международната солидар-ност на трудещите се — работничес-кия колектив, служителите и специали-стите.

Пожелават им успех в изпълнение-на производствената програма, здраве-и много радост.

ТПК „ДРУЖБА“ — ПАВЛИКЕНИ

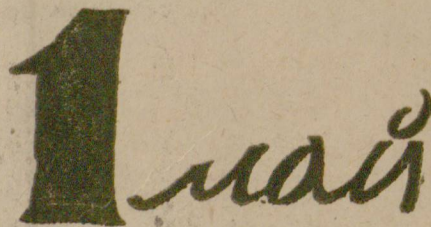
УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ, ПАРТИЙНОТО И КОМСОМОЛСКО-ТО РЪКОВОДСТВО

п о з д р а в я в а т

по случай Деня на международната солидарност на тру-дещите се ПЪРВИ МАЙ, производствения колектив и мно-гобройните си клиенти, на които извършва следните вило-ве услуги: технически, тенекеджийски, фина механика, вело-ремонтни, елремонти, мотосервизи, дърводелски, обзавеж-дане, амбалаж, национални носии, конфекция, обущарски-апишерство, кожухари, киянти, пластмаси, стъклопоставя-не ярмомелки, вулканизация,

бръснарство, фризьорство, козме-тика, феропластика, тъкачество, плетачество, консервиране, перал-ня, стоки за широко потребление, мъжко и дамско шивачество и др.

ПОЖЕЛАВАМЕ ИМ ВИСОКИ ТРУДОВИ-УСПЕХИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА-ПРЕЗ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА, ЗДРАВЕ-И ЛИЧНО ЩАСТИЕ.

Фабрика „Първи май“ — Велико Търново

Колективът на едно от най-големите промишлени предприятия във Велико търновски окръг посреща Деня на международната солидарност на трудещите се — Първи май — с едно значително изпълнение на плана

АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПАРТИЙНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

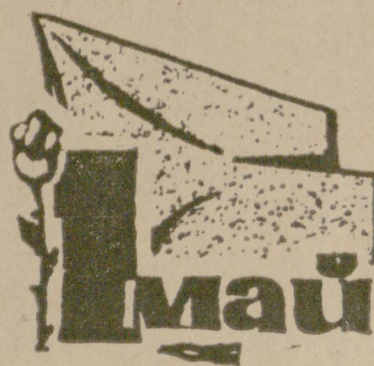

О Т П Р А В Я Т

най-сърдечни поздрав и приветствуват за неуморния труд своите работници и служители, като им желаят още по-високи трудови успехи в социалистическото съревнование и много щастие в личния живот!

Завод „Училищна мебел и пособия“ — Елена

ПАРТИЙНОТО, АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

П О З Д Р А В Я В А Т

по случай ПЪРВИ МАЙ — Деня на международната солидарност на трудещите се — всички работници, работници, служители и специалисти с пожелание за нови творчески успехи, здраве и лично щастие.

Завод за телферни електродвигатели — Велико Търново

СТОПАНСКОТО, ПАРТИЙНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

И З К А З В А Т

благодарност на целия колектив за активното участие в производствения процес, с което спомогна за изпълнение на плана през първото тримесечие.

По случай Деня на международната солидарност на трудещите се им пожелават нови трудови успехи, здраве на тях и семействата им.

Честит празник, другари!

Районно управление на спортния тотализатор — Велико Търново

п о з д р а в я в а

всички участници в тиражите на Спортния тотализатор по случай ПЪРВИ МАЙ

— Деня на международната солидарност на трудещите се — и им пожелават успехи в труда и предстоящия празничен първوماйски тираж на 1ото 2.

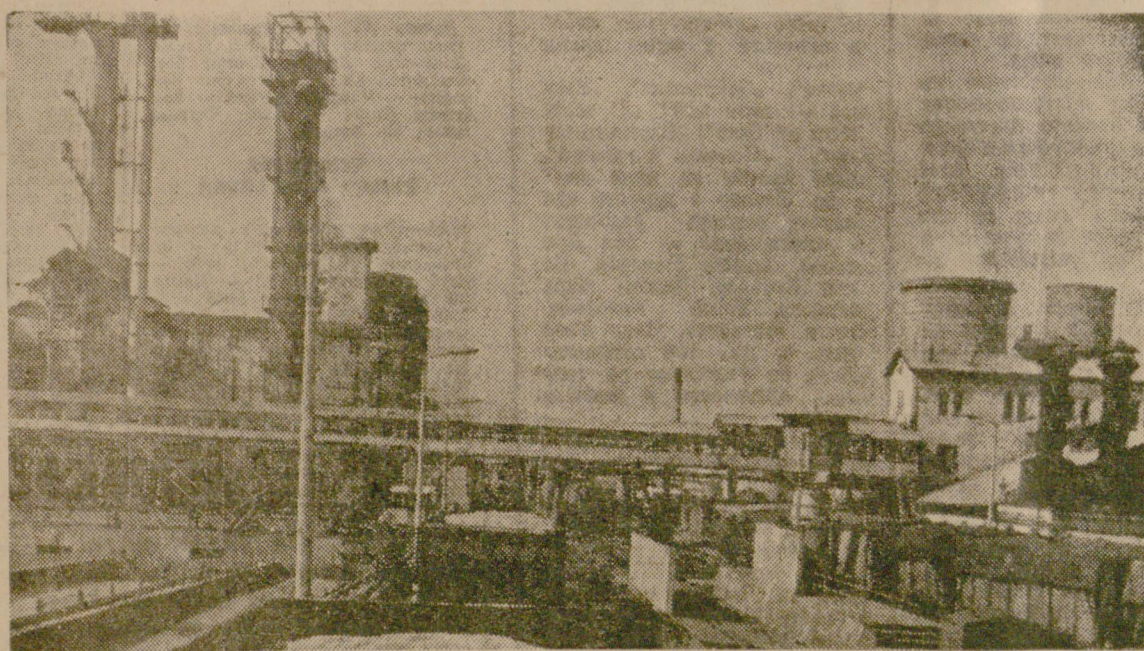
ЗАХАРЕН КОМБИНАТ—ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Колективът мобилизира всичките си сили за достойно посрещане на Деня на международната солидарност на трудещите се — ПЪРВИ МАЙ.

С гордост рапортуват своите успехи производствениците на комбината

АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПАРТИЙНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

П О З Д Р А В Я В А Т

с празника сплотения колектив от инженери, техници, работници и служители, като им пожелават здраве, щастие и нови успехи в изпълнението и преизпълнението на плана през шестата петилетка.

На многобройните си клиенти пожелаваме крепко здраве, високи трудови успехи и щастие в личния живот.

ВЪЛНУВАЩИ МИГОВЕ

На 25 и 26 т. м. народният деятел на културата, писателят Тодор Генев има срещи със своите съграждани от град Елена, които бяха предшествувани с фотоизложба от вестник „Вик“, редактиран от писателя в заплата на Георги Димитров по време на Лайпцигския процес.

Оживя образът на баба Парашкева, която арестува на заедно с Тодор Генев се обръща към заплашващия я, полицаи с думите: „Баби, внимавай! Кръв лесно се взима, но тежко се плаща!“ Разказът на писателя събуди спомени у някои граждани, съвременници на Лайпцигския процес, които са следили с жив интерес материалите за Димитров от разени във вестник „Вик“. Срещите помогнаха на еленчани да се запознаят с нови моменти от живота и делото на безсмъртния Георги Димитров.

Петко ПЕТКОВ

Вечер на войнишката майка

В Полски Тръмбеш се състоя вълнуваща вечер на войнишката майка.

За войнишката слава и изстраданията на младите в народната казарма като сметища за защитници на социалистическото отечество говори офицерът Петров.

Приветствие поднесе Христо Борисов, секретар на градския комитет на БКП, Тодорова Тодорова, от името на войнишките майки.

Изнесена бе богатата литературно-музикална програма.

Илия АНГЕЛСКИ

ЗЕМЛЯЧЕСКА СРЕЩА

Неотдавна в София се състоя земляческа среща на живущите в столицата бивши жители на село Нова Върбовка — над 170 души.

Председателят на инициативния комитет, подполковник Радко Йорданов, откри срещата с кратко слово. Той говори за патриотизма и интернационализма на новоборбачите, които винаги са се отличавали със своя революционен дух. От това село е излязъл и вестникът на Великата октомврийска социалистическа революция и Гражданската война в СССР, активният борец против фашизма и капитализма Александър Стоев, бивш командир от конницата на Кочубей и Първа конна армия на С. М. Будьоного, който макар и на преклонна възраст, дойде на тази среща. Тук бяха и старите и изпитани в суровите тията комунисти: Пую Узунов, Петко Събев, Радко Ангелов и други, преминали през фашистките затвори.

Очите на всички се пропълняха от радост, когато се заговориха за родния край.

Николай ПЕТКОВ

В дните пред Първи май — ден на международната солидарност на трудещите се — във Велико Търново бе открита нова детска аспл. Сградата разпо-

лага с игрални, спални и помощни помещения, предоставящи отлични условия за децата на трудещите се. За малките питомци се грижат 9 медицински

сестри и 8 гледачки. Тук ще бъдат настанени 85 деца в четири възрастови групи. Първите 28 деца вече са приети.

ХЪЛМЪТ

Не зная кога и кой му е дал това име — „Царевец“. Очевидно то е свързано със сана на неговите върховни обитатели — българските царе: Асен и Петър, Калоян, Иван Асен II, Иван Александър, Иван Шишман и другите, останали в сянката на историята имена. Но в това име има и някаква символка, свързана с местоположението и контурите на върха.

Наистина, той не е най-високият от хълмовете. Но нима върховете имат само едно измерение? Царевец има това, което няма и най-високият връх на нашата сфера — славата на българската твърдина, съхранила спомена и символи на българщината.

От всякъде той е обграден подобно вояжд от своята свита, от хълмовете и възвишения. Като стражи се издигат от юг и изток Момини на крепост и Света гора. Сякаш искат да го запазят от вражии набези. Нали враговете идваха от там — византийци, а след тях и турци. Момини крепост и Света гора са предните крепостни стени на Царевец.

А пред тях се издига системата от хълмовете — чак до Стара планина. И всички са на зели столицата на българската държава и нейното сърце — Царевец. Това горд бразда още първите нашественици — надменните византийци, предложени от Исак Ангел. Малцина успяха да се измъкнат от върния съюзник на българите — Балкана, Исак Ангел успя да спаси главата си — не като

своя далечен предшественик Никифор, но от нея беше паднал в паническото бягство шлемът му.

По-високи от него хълмовете обграждат Царевец от север и запад. И оттам врагът са търсили пътища към сърцето на България.

Върховете привличат бурите. И устояват. Много буре са се надвигвали над Царевец. Много сътресения са ставали между неговите стени. Какво не е виждал и не е изживял хълмът: встанието на юначните братя и подлостта на Иванко, героизмът и предателство, победи и падение. И накрая разрушението на всичко, което е свързано с българската държава, с българското име. Но оста на символът, че някога имало България и пак ще има.

Не мога да си представя България без Царевец.

Този хълм е бил не свидетел. Той е бил жив, героичен участник във вековен бурен живот на българската държава. Може би той има големи заслуги за освобождението на България от византийското иго. Той издържа обсадата на византийците. Преди това в него са императори. И колко други обиди издържа! Не мога да удържа само на безчетните турски пълчища. Предател от вогни вратата.

Повече от два века този хълм е бил сърцето на България. На българските царе поклонни са правени и дарове са носени. Защото е бил силна българската държава. Това разбра Тодор Комнин. В това се увери (той го смяташе за непероятно) и Балдуин Фландрски.

Пет века този хълм е бил надеждата на българите. Една чиста българска легенда разказва за тази стаена надежда.

Цар Иван Шишман — то изгнаник — български цар — при напускането на Царевец, изгубил всякаква вяра в бъдещето на своята държава, забил вгълен в земята по царските дворици и казал: „Когато от този вгълен по никие дърво, тогава България ще се освободи.“ Нима може от мъртъв вгълен да покъра живо дърво?

Очевидно Иван Шишман е загубил вяра в бъдещето на България. Но народът не загубил надеждата. Той се въздигал трепетно в хълма. Очаквал от вгълена да поникне дърво. Каква вяра! Достойна за нашия народ. По скоро от вгълен дърво ще поникне, отколкото България да загине!

И ето, че чудото станало. От недрата на Царевец — хранилница на българския

Бележка на редакцията

Утре неделя, 30 април, ще излезе следващият брой на вестник „Борба“.

КАКВО ЩЕ БЪДЕ ВРЕМЕТО ПРЕЗ МАИ

Според управление „Хидрология и метеорология“ при БАН средната месечна температура се очаква да бъде около нормалната, която за дунавската равнина и Тракийската низина е между 16 и 18 градуса, във високите полета на Югозападна България, Добруджа и Черноморието — между 14 и 16 градуса, по долината на Струма между 17 и 18 градуса, а във високите планински райони между 8 и 13 градуса.

Месечната сума на валежите ще бъде също около нормалната, която за Северна България и високите полета е между 60 и 80 л. кв. м., в тракийската низина — между 50 и 70 л. кв. м., по Черноморието и долината на Струма между 40 и 50 л. кв. м., а във високите планински райони между 80 и 160 л. кв. м.

По-значителна облачност с превалявания ще има около средата на първото десет

дневие, през повечето дни на второто и средата и края на третото.

В течение на месеца се очаква топло време. През хладни дни ще има през втората половина на първото десетдневие, около средата на третото и в края на месеца.

Най-високите температури, които се очакват през месеца, ще се движат между 27 и 32 градуса, а най-ниските между 4 и 9 градуса.

Димитровски кинопоказ в окръга

От 5 до 12 май в градовете на окръга ще бъдат уредени дни на късометражния филм, свързани с живота и делото на безсмъртния син на българската работническа класа, видния деец на шестото и международното комунистическо движение Георги Димитров. За първи път ще бъдат показани новите филми на Студията за хроникални и документални филми: „Опус 8085“, „Димитровска бразда“ и „Майка Парашкева“.

На тържествата по този случай във Велико Търново и окръга ще гостуват и част от създателите на тези кинопроизведения с високи художествени качества, посветени на 90-годишнината от рождението на вояжд и учителя.

„ОПUS 8085“

Филмът е киносимфония, затова и създателите му са го нарекли опус, който със силата на документа и със средствата на художествения изказ завладява, учи и внушава. Това е уникално произведение, незаменимо съкровище, което ще съхрани за поколенията образа, жестовите, гласа, живота — пример, който буди възхищение.

Чрез оригинални кадри и други документи за Лайпцигския процес, наречен „Процесът на века“, е решена голяма художествена задача. Още с първите си кадри филмът ни връща в тревожното минало, във веждата ни в тогавашната политическа обстановка и по следователно изгражда те

ниалния образ на затворника под номер 8085. Човек губи очертанията на документалния филм и заживява със съдбата на великия българин, потопен се в атмосферата на ония дни. И естествено — това е филмистина, филм-откровение, грижливо, задълбочено, многогодишно изследване, поднесено на високо художествено ниво.

„Опус 8085“ е преведен на 9 езика и вече заминава за чужбина, за среща с великия син на българската работническа класа. От него са поръчани вече 180 копия.

„ДИМИТРОВСКА БРАЗДА“

Този филм е друга среща с нашия Георги Димитров, проправил пътя на

ДУШАТА НА КОЛЕКТИВА

Театралната самодейност в Мариян има дългогодишни традиции. Известно време тя подражавала играта на прочутите разпопачи, като е заемствувала репертоара и стилистиките им особености, но после, натрупаха собствен опит, създава свой самобитен почерк. На това усъвършенстване дълги години посвети покойният Николай Никифоров — учител и общественик. Сетне шафетата поеха младите.

През последните две десетилетия колективът изнесе пред многобройните си почитатели от Мариян и околните села редица сполучливи спектакли, между които „Службогонци“ от Ив. Вазов, „Свекърва“ от А. Стратимиров и „Снаха“ от Г. Караславов. Забележителен факт е и то, че мариянските актьори, по професия също учители, работници, служители, единствени между самодейците от Бебровска община по ложиха усилия да не прекъснат традицията всяка зима да представят на сцената по няколко пиеси.

Между най-репутните създатели на културно-масова дейност в малкото планинско селце е учителят Стефан Варалджиков. Вече петнадесет години той отделил много часове от личното си време за участие в работата на театралния колектив.

Есенните вечери, с мъгли, дъждове и студения вятър са тягостни, ако им липсва полезно съдържание. Но мариянските самодейци няма когато да скучат, защото тъй като през тия месеци започват активна подготовка за новата поредна среща с публиката. По обичай, завешан от давна, срещу 5 декември (годишнината от паметните боеве край селото между руските богатири и османските поробители през 1877 г.) завесата се разтваря и на сцената рамаля оживява за размисъл и естетическа наслада на хората още един драматургично произведение. До тържествения момент се е стигнало след много усилия: внимателен прочит на пиесата, разглеждане на съдържанието ѝ, разпределение на ролите, съб

разно възможностите на съответните изпълнители, и разбира се, репетиции, които преминават строго, творчески.

Душата на всички тия прояви е Стефан Варалджиков. Той е организаторът и ръководителят на малкия, но амбициозен състав и едно временно талантлив интерпретатор на главни и второстепенни роли. Петнадесет сезона на бие „действашо лице“ в играните с успех драми

кърва“, „Завръщане“, „Език мой — враг мой“, „С жени шегата не бива“, „Златното магаре“, „Пончо ханов“, „Две сватби за един ден“ и пр. Заедно с другите единадесет редовни участници в постановките — Ана Драганова, Христо Мандров, Петър Касаров, Венета Вараджикова, Бонка Кастрова, Цвета Мандрова, Сава Георгиев и др., той допринася много за създаване на творческа обстановка в колектива.

Още в миналото учителите доброволно са поели на плещите си тежестта на дълга да бъдат просветители и театрални. Стефан Варалджиков не измени на тая традиция. Той е член на БКП, председател на Отечествен фронт в селото и съзнава, че в негово героично време, когато се изгражда социалистическото общество, мястото на комуниста, на българския интелегент е в първите редици на тая борба, а оръжието му — активната обществен дейност за благото на трудовете хора.

Недо ПЕТРОВ

кооперативния строй в България. Чрез спомените на кооператори от Златево, Ръжево, Конаре, Кортен, Слатина и др., имали лични срещи с него, на екрана отново се срещаме с този, който виждаше далеч, напред, далновидно и мъдро, който изведе нашата страна от разрухата на широкия дум на кооперативното движение.

Това е филм за дълбока бразда не само в нашето селско стопанство, но и в сърцата, и в душата на трудещите се.

„МАЙКА ПАРАШКЕВА“

Майка на осем деца, за

губила трима сина в революционните борби на българския народ, през 1933 г., по време на Лайпцигския процес, майката на Георги Димитров търтва на Германия. Тя е майка, тя трябва да бъде по-близо до най-големия си син, по паднал във фашисткия затвор, да му помогне с каквото може. Баба Парашкева говори на митинги в Париж, апелира пред световната общественост за спасението на своя син.

Филмът разкрива други черти от образа на Георги Димитров, неговите близки и другари и е друго откровение, постигнато със средствата на документалното киноповествование.

Илия ПЕТРОВ

Радващи резултати

В четвъртък киноработниците от окръжния клон „Кинематика“ отчетоха дейността си за първото тримесечие на 1972 година. Те постигнаха добри резултати и в първия етап на XV юбилеен национален преглед за най-добро кинообслужване, и в поетовото обещание във връзка с призива на перничани.

На събранието бяха отчетени радващи успехи по изпълнението на плана, богати и разнообразни инициативи,

организиран в връзка с 90-годишнината от рождението на Георги Димитров, седмичната на детската книга и изкуствата за деца. Направено е много и за популяризирането на българския и съветския филм.

Приети бяха мероприятия за подобряване на работата през следващото тримесечие и втория етап от XV юбилеен национален преглед за най-добро кинообслужване. (Соб. инф.)

СПРАВОЧНИК

КИНО

От понеделник, до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират: **ВЕЛИКО ТЪРНОВО:** „Девети септември“ — „Чермен“ и „От звука от миналото“; „Искра“ — „Който пази, зло не мисли“; „Труков фронт“ — „Автопорт“ и „Геликонен герой“; профсъюзно кино „Васил Мавриков“ — „Любовни мечти“ — I и II серия „Штапна възраст“ и научно-популярни и документални филми: „Литното кино „Космос“ — „Чермен“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — „Дванадесетте стола“; „Кълава“ — „Любовна среща“; профсъюзно кино „Харамли Стоянов“ — гара Горна Оряховица „На път през Москва“; филмова панорама „и „Ромео и Жулиета“; **СВШИОВ:** „Алеко Костантинов“; „Кълава“; „Акалеми“ — „Предложение на изнудване“; „Павлик“; „Димитър Стоянов“ — „Аз съм негова големия“ и „Пигмалон XII“.

ПЪЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Кардиограма“ и „Коят аз е“; „Христо Ботев“ — „На път през Москва“; „Коят аз е“; **СТРАЖИЦА:** „Развитие“ — „Великото семейство“; „Александр Матросов“ и „Коят аз е“; **СУХИНОДЪЛ:** „Трезвено“ — „Штапна възраст“; „Пролет и портрети“ и „Един живот“.

МУЗЕЙ

Работно време на музеите във Велико Търново: Археологически резерват „Царевец“ — от 7 до 19 часа всеки ден; експозиция „Втора българска държава“ — от 10 до 16.30 ч. (понеделен ден — по изключение); експозиция „Възраждане“ — от 9.30 до 17 часа (по чивен ден — вторник); експозиция „Затвор-музей“ — от 8 до 16 часа (понеделен ден — петък); музейните изложби „Първа социалистическа сборка“ и „Печатница „Работник“ приемат посетители по предварителни заявки; Бито на къща в Арбанаси — от 8 до 11.30 — и от 14 до 17.30 часа (по чивен ден — понеделник);

В неделя музейните експозиции са отворени за посещения от 8 до 11.30 и от 14 до 15.30 часа.

„Б“ РОГ

Хр. Карпачев — Раковски; Ана димич — Локомотив; Тод. Ангел Кънев — Чавдар; Металург — Септември; слава; Лудогорци; П. Волков; Доростол — Дунав; Добруджа — Локомотив; Р. Светкавица — Бдин; Левски — Локомотив; Мз.

ЗОНА „ЯНТРА“

Левски ПТ — Черноморец; Машиностроител — Ненко Илиев; Локомотив Др — Левски Ом; Локомотив Кч — Септември; Беловски — Чавдар; Уржак — Венешки; Янтра — Ботев; Черноморец — Вечов.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 29 АПРИЛ
10.00 — Новини; 10.05 — За красиво и хармонично тяло; 10.10 — За динозаври; „Барабани“; 10.50 — „Клуб „Електрон“; 11.25 — Народ на музика и танци; 11.45 — Спортна мозайка; 12.00 — Информационен дневник; 15.00 — Интервю: Европейско първенство по класическа борба — предаване от Катовец; 18.00 — Новини; 18.10 — Серия: „Слава и ято остава“ — Удвистелната империя; 18.35 — За децата: „Последният звън“ — филмова поема; 18.45 — Възрожденски песни; 19.00 — Радио-телевизионна

панорама; 19.50 — Лека нощ, да да; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Събота вечер, неделя обект“; 20.45 — Футбол — среща на европейско първенство; В паузата — новини; 22.25 — „Той ме уби край Лауги Праб“ — премиерен филм на БТ.

НЕДЕЛЯ — 30 АПРИЛ

9.20 — Новини; 9.25 — За красиво и хармонично тяло; 9.30 — Детско телевизионно утро; 11.00 — Интервю: Европейско първенство по класическа борба — предаване от Катовец; 12.30 — „Събота вечер, неделя обект“; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — Курс по руски език — повторение 8-ми уроци; 13.50 — В света на животните: „Данжение в природата“; 14.15 — Атлас: „В Далекия изток“; 14.55 — „Човекът и неговата жизнена среда“; 15.35 — „Младецът в малкия град“; Селата, които стават градове; 15.55 — Младешки клуб „Естрада“; 16.35 — Хумористични миниатюри; 16.55 — Футбол — среща за европейско първенство. В паузата — новини; 18.45 — Детски филми: Тв обект; 19.50 — Лека нощ, да да; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.35 — „Операция „И““ — светски игра лев филм; 22.05 — Новини; 22.15 — Европейско първенство по класическа борба — видеозапис.

ПОНЕДЕЛНИК — 1 МАИ

8.30 — Масови песни; 8.48 — Интервю: Празнична манифестация на московските трудещи се; 10.00 — Първомайски търс жества — директен репортаж от страната; Около 11.30 — На родни хора; 12.00 — Сладкарница „Захария пелте“ — предаване от гр. Ловеч; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — Телевизионен театър; Юнаци с умни калпаци; 14.45 — ТВ студийно Пловдив представя: „Вокзал-но-инструментален състав „Алхимик“ — Димитровград; 15.05 — „Навигатор“ — премиерен документален филм; 15.35 — Телевизионен филм; 17.00 — Телевизионно първомайски тираж на Спорт-тото; 17.30 — „Първомайско хоро“; 18.00 — Новини; 18.10 — За децата: „Весел паяр“; 18.25 — Хумористични миниатюри; 18.45 — Народна музика; Изпълнение на оркестър с ръководител Петко Радев; 19.15 — „Строител човек — опък човек“ — оперка за героя на социалистическия труд; 19.30 — Океан — поема от Орлин Орлинов; 19.50 — Лека нощ, децата; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Първомайски забавен концерт; Около 22.10 — Новини.

ВТОРНИК — 2 МАИ

10.00 — Новини; 10.10 — Ну, погоди! — съветска мултипликационна серия; 10.40 — Фантазия на теми от Дунавски; 11.30 — Телевизионен филм — „Посленик“; 11.55 — Телевизионен филм — „Посленик“; 12.00 — Информационен дневник; 13.30 — Първомайски концерт; 15.00 — 24-25 не се завършва — светски игра лев филм; 16.25 — Репортаж от празника; 16.45 — Обичан тв, мов мило Общество — поети чен речитал, посетен на 96-та годишнина от Априлското въстание; 17.05 — Народна музика; 17.25 — Маршрути: Из Източна България; 17.45 — Новини; 17.55 — Серия в едноразов първомайски проявление на комсомолците от България за телевизия към младежи, напълни трудовете си обещания; 19.05 — Кармен — филм-балет от Бизе; 19.30 — Шеридан; 19.50 — Лека нощ, децата; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Решителна на з. А. Или Иванова; 20.45 — Ивет — френски игрален филм; 22.15 — Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, в. „Васил Левски“ № 9. Телефони: главен редактор — 2-04-58, зам. главен редактор — 2-05-28, секретариат — „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот и пропаганда“ — 2-17-79 и 2-41-50 „Икономически“ — 2-05-27 „Селскостопански“ — 2-38-31 „Технически прогрес“ — 2-40-22 „Култура и изкуство“ — 2-03-08 счетоводство — 2-40-14, калпелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-28-79.

Телекс — 066 570, сметка в ДСК — В. Търново — 145/5570.

ИНДЕКС 21 301